

N:o 68.

Ank. till Riksd. kansli den 23 april 1901, kl. 2 e. m.

*Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående
efterskänkande af kronans rätt till danaarf efter stations-
karlen Karl Alfred Larsson. (I. A.)*

Uti en till Riksdagen den 30 mars 1901 aflåten proposition (n:o 77) meddelas, hurusom, sedan stationskarlen Karl Alfred Larsson från Saltsjöbaden i Nacka socken af Stockholms län den 14 april 1899 afidit utan att efterlemna några vid boupppteckningstillfället kända arfvingar samt polismannen A. F. Pettersson af vederbörande domhafvande förordnats att såsom god man under förmyndareansvar omhändertaga och vårda Larssons qvarlåtenskap, i en till Kongl. Maj:t den 3 november 1900 ingifven skrift förre båtsmannen Gustaf Adolf Ryman från Backa i Kårsta socken af nämnda län, med förmälan, att den afidne Larsson vore hans foster-son, anhållit, att kronans rätt till danaarf efter denne måtte efterskänkas till förmån för sökanden; varande vid ansökningen fogade af pastors-embetet i Kårsta socken den 1 oktober 1900 afgifna intyg, utvisande, dels att barnhusbarnet Karl Alfred Larsson, född i Stockholm den 4 december 1869 och död våren 1899 vid Saltsjöbaden, kommit i sökandens vård vid fyra månaders ålder samt vårdats af sökanden intill 15 år, att bemålde Larssons fader aldrig varit känd, att Larssons moder, då han såsom spädt barn uttagits från barnhuset, der uppgifvits såsom redan död, samt att han veterligen icke känt några släktingar och ej efterlemnats

något testamente, dels ock att sökanden, som vore född den 12 november 1833 samt åtnjöte medborgerligt förtroende, vore medellös samt genom sitt höfviska sätt, förnöjsamma sinne och städse goda uppförande vore väl förtjent af understöd.

I anledning af denna ansökan hade utlåtanden afgifvits ej mindre af Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Stockholms län, som, efter inhemtande af yttrande från vederbörande kronofogde, förklarar sig icke hafva något att erinra mot bifall till den gjorda ansökningen, än äfven från kammaradvokatfiskalsembetet, som dels meddelat, att, då de till ärendet hörande handlingar syntes embetet otvetydigt gifva vid handen, att qvarlåtenskapen efter bemälda Larsson lagligen tillkomme Kongl. Maj:t och kronan såsom danaarf, embetet från förenämnde Pettersson, i dennes omförmälda egenskap, infordrat redovisning öfver boets förvaltning jemte de behållna danaarfsmedlen, samt att enligt vederbörligen afgifven redovisning danaarfsmedlen numera uppginge till ett belopp af 62 kronor, som i statskontoret innestode, dels ock med hänsyn till hvad i ärendet blifvit upplyst om sökandens ställning till numera afidne Larsson samt om sökandens lefnadsförhållanden i öfrigt tillstyrkt, att Kongl. Maj:t måtte till Riksdagen aflåta proposition i det af sökanden angifna syfte.

Med afseende å hvad i ärendet förekommit har Kongl. Maj:t nu föreslagit Riksdagen att medgifva, att kronans rätt till ifrågavarande danaarfsmedel finge till sökandens förmån efterskänkas.

Statsutskottet, till hvars förberedande behandling denna proposition blifvit hänvisad, har icke haft något att erinra mot hvad Kongl. Maj:t uti ifrågavarande hänseende föreslagit, hvadan utskottet hemställer,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 23 april 1901.

På statsutskottets vägnar:

HUGO TAMM.